

различнитѣ *шапки*. Но и тѣзи маловажни знаци изчезнаха съ, вършено презъ 1812 г., защото Фенерскиятъ патриархъ съ окръжно до православнитѣ, ги съветваше за въ бждеще да се обличатъ *скромно и бедно, съ черни дрехи*, съобразно съ положението си, *като раи* . . . “

Несъмнено тия *необикновени* дрехи сж стрували скъпо и се предавали отъ родъ на родъ. Когато турцитѣ за първъ пѣтъ нахълтали въ българскитѣ въ югоизточна България земи — първата имъ работа била да се нагребятъ на скъпоценни дрехи и и друга плячка. Зато и първитѣ имъ походи въ България били грабителски (между 1340 и 1362 год.) Както войската, тѣй и населението имъ, когато дошли на Полуострова били бедно облечени, като скитнишки народъ (ср. западни пѣтешественници въ Мала Азия като напр. англичця *Mandeville* между 1322—1330 г. френския рицаръ *крокиеръ* между 1422—1433, *Maydrelle* въ 1697 г. и т. н. въ Т. Wright, *Early travels in Palestine*, London, 1848 г.).

При първия завоевателенъ походъ на Лалашахинъ (1362 г.) срещу България, турскиятъ историкъ Саадединъ пише, че първата работа на турцитѣ въ тоя случай била да се нагребятъ на богата и безбройна плячка: *riccod'infinite spoglie nemiche, come di pretiose robbe, bellissimi fanciulli e fanciulle, gran quantità di denari contanti e innumeratili altre cose*. (Саадединъ въ превода на *Bratutti*, *Chronica dell'origine e progressi della casa ottomana*. 1649).

К Р А Й.